

§ 2. 1. Opłata za studia obejmuje koszty bezpośrednie oraz narzut z tytułu kosztów ogólnych według stawki określonej dla działalności dydaktyczno-wychowawczej.

2. Wysokość opłaty za jednego uczestnika ustala się dzieląc wysokość opłaty za studium podyplomowe lub kurs doskonalenia zawodowego, określonej według ust. 1, przez liczbę zakwalifikowanych uczestników.

3. Opłaty za studia lub za poszczególnych uczestników wnoszą jednostki organizacyjne, o których mowa w § 51 pkt 1 i 2 uchwały nr 289 Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1973 r. w sprawie zasad finansowania prac badawczych i wdrożeniowych oraz gospodarki finansowej jednostek badawczych i szkół wyższych (Monitor Polski z 1974 r. Nr 2, poz. 9), w terminie miesiąca od dnia rozpoczęcia zajęć na studium; zainteresowana jednostka może ustalić ze szkołą inny termin wniesienia opłat.

§ 3. Jeżeli liczba uczestników studium podyplomowego lub kursu doskonalenia zawodowego organizowane-

go dla pracowników różnych jednostek organizacyjnych jest niższa od planowanej lub planowana liczba miejsc nie została wykorzystana przez jednostkę organizacyjną, która wniosła opłatę w całości, rektor szkoły może przyjąć kandydata bez pobrania opłaty.

§ 4. Za studia, na które uczestnicy zostali przyjęci przed dniem wejścia w życie zarządzenia, opłaty nie przysługują.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki:

S. Kaliski

Minister Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej:

J. Olszewski

Minister Kultury i Sztuki: w z. *M. Wojtczak*

Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki: *B. Kapitan*

174

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 1 września 1975 r.

w sprawie zezwolenia dla osób fizycznych krajowców dewizowych na posiadanie oprocentowanych rachunków bankowych w walucie zagranicznej.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) oraz § 14 ust. 1 pkt 2 uchwały nr 125 Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1969 r. w sprawie odsetek od kredytów udzielanych przez banki oraz od środków pieniężnych na rachunkach bankowych (Monitor Polski z 1969 r. Nr 32, poz. 238 i z 1973 r. Nr 54, poz. 303) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zezwala się osobom fizycznym krajowcom dewizowym na posiadanie w Narodowym Banku Polskim i w Banku Polska Kasa Opieki S.A. oprocentowanych rachunków bankowych „A” i „B” w walucie zagranicznej, zwanych dalej rachunkami walutowymi „A” lub rachunkami walutowymi „B”.

2. Na rachunki walutowe mogą być przyjmowane zagraniczne środki płatnicze opiewające na waluty wymienne, określone przez Narodowy Bank Polski.

3. Rachunek walutowy prowadzi się w jednej zagranicznej walucie wymiennej określonej w porozumieniu z zainteresowanym (walucie rachunku).

§ 2. 1. Na rachunki walutowe „A” mogą być przyjmowane zagraniczne środki płatnicze:

- 1) przekazane z zagranicy przekazami bankowymi i pocztowymi,
- 2) przywiezione lub przesłane z zagranicy — w granicach kwot uwidoczniowych w imiennej deklaracji przywozu, potwierdzonej przez polski graniczny urząd celny, lub w zaświadczeniu wystawionym przez ten urząd albo w imiennym dokumencie stwierdzającym przesłanie ich w przesyłce pocztowej.

2. Ponadto na rachunki walutowe „A” mogą być przyjmowane kwoty:

- 1) przelewów z rachunków walutowych „A” dokonywanych między posiadaczami tych rachunków w czasie ich zatrudnienia za granicą,

- 2) przelewów z rachunków walutowych „A” dokonywanych tytułem darowizny na rzecz członków najbliższej rodziny posiadacza rachunku krajowców dewizowych,
- 3) wpłacane tytułem darowizny przez cudzoziemców dewizowych przebywających w kraju na rzecz członków najbliższej rodziny, jeżeli wpłata następuje w granicach kwot uwidoczniowych w imiennej deklaracji przywozu potwierdzonej przez polski graniczny urząd celny,
- 4) stanowiące równowartość przekazów dokonywanych w kraju przez polskiego pracodawcę z tytułu walutowego wynagrodzenia za pracę lub diet zagranicznych,
- 5) stanowiące równowartość przekazów dokonywanych w kraju przez polskie instytucje z tytułu realizacji zagranicznych spadków lub mienia za granicą,
- 6) pochodzące z realizacji praw patentowych lub osiągnięć naukowo-technicznych, włącznie z kwotami posiadanymi z tego tytułu na bankowych nie oprocentowanych rachunkach walutowych,
- 7) pochodzące z honorariów za usługi adwokackie,
- 8) przypadające danej osobie z bankowego rachunku walutowego otwartego dla Stowarzyszenia Autorów „ZAIKS” lub przypadające z tytułu rozpowszechniania przez CHZ „Ars-Polona-Ruch” książek za granicą,
- 9) przypadające z umów ubezpieczenia walutowego w polskiej instytucji w kraju,
- 10) z własnego rachunku eksportu wewnętrznego, otrzymane po dniu wejścia w życie niniejszego zarządzenia, po potrąceniu kosztów dewizowych Banku PKO S.A.,
- 11) pochodzące z odprzedaży bankowi złota w monetach i sztabach,
- 12) zwracane na ten sam rachunek lub przypadające do wypłaty z rachunków walutowych „B” zgodnie z § 7 pkt 3.

§ 3. Na rachunki walutowe „B” mogą być przyjmowane zagraniczne środki płatnicze bez potrzeby udowodnienia bankowi tytułu wejścia w ich posiadanie.

§ 4. Na rachunki walutowe „A” i „B” nie mogą być przyjmowane kwoty z tytułu zagranicznych emerytur, rent i świadczeń o charakterze rentowym.

§ 5. 1. Oprocentowanie wkładów na rachunkach walutowych „A” i „B” wynosi w stosunku rocznym:

- 1) 3% dla wkładów płatnych na każde żądanie,
- 2) 4% dla wkładów terminowych na 180 dni,
- 3) 5% dla wkładów terminowych na 360 dni.

2. Odsetki dolicza się do wkładu w walucie rachunku z upływem zadeklarowanego w umowie okresu utrzymania wkładu na rachunku. Jeżeli wkład nie zostanie podjęty w dniu upływu okresu zadeklarowanego w umowie, umowa przedłuża się automatycznie na kolejne takie same okresy.

3. W razie podjęcia części lub całości wkładu terminowego w ciągu okresu zadeklarowanego lub przedłużonego cały wkład od początku tego okresu do dnia podjęcia jakiegokolwiek kwoty podlega oprocentowaniu w wysokości 2%. Za początek nowego zadeklarowanego okresu uważa się dzień następny po podjęciu części wkładu.

4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się, jeżeli dysponowanie częścią lub całością wkładu terminowego następuje w celu wykorzystania w eksporcie wewnętrznym lub na zakup towarów i usług w polskich przedsiębiorstwach handlu zagranicznego lub w innych jednostkach uprawnionych do sprzedaży w kraju towarów za zagraniczne waluty wymiennalne, jeżeli według odrębnych przepisów posiadacz rachunku jest uprawniony do dokonania tego zakupu, albo na nabycie środków płatniczych państw socjalistycznych na koszty podróży i pobytu za granicą.

§ 6. Z rachunku walutowego „A” bez osobnego zezwolenia dewizowego mogą być dokonywane wypłaty:

- 1) na zakup towarów w eksporcie wewnętrznym,
- 2) na zakup przez posiadacza rachunku towarów i usług, o których mowa w § 5 ust. 4,
- 3) na zakup towarów lub usług za granicą przez posiadacza rachunku przebywającego w kraju oraz na pokrycie kosztów podróży i pobytu posiadacza rachunku lub członków jego najbliższej rodziny w państwach, w których osoby wyjeżdżające pokrywają wydatki w walutach wymiennalnych, jak również na pokrycie kosztów ubezpieczenia pojazdu mechanicznego,
- 4) na dowolne cele za granicą na zlecenie posiadacza rachunku przebywającego za granicą czasowo w związku z zatrudnieniem za granicą,
- 5) na rachunki walutowe „A” członka najbliższej rodziny posiadacza rachunku, jeżeli wypłata następuje tytułem darowizny,
- 6) na nabycie przez posiadacza rachunku lub przez członka jego najbliższej rodziny środków płatniczych państw socjalistycznych na koszty podróży i pobytu za granicą,
- 7) na pokrycie składek z tytułu członkostwa posiadacza rachunku lub członków jego najbliższej rodziny w organizacjach za granicą, jeżeli przynależność do tych organizacji nastąpiła z zachowaniem polskich przepisów dewizowych,
- 8) posiadaczowi rachunku w efektywnej walucie zagranicznej w kraju.

§ 7. Z rachunku walutowego „B” bez osobnego zezwolenia dewizowego mogą być dokonywane wypłaty:

- 1) na cele wymienione w § 6 pkt 1, 2, 6 i 7,
- 2) na rachunki walutowe „B” członka najbliższej rodziny posiadacza rachunku, jeżeli wpłata następuje tytułem darowizny,

3) rocznie do 35% każdorazowo wniesionej kwoty oraz do całkowitej wysokości należnych odsetek na własny rachunek walutowy „A” lub na cele wymienione w § 6 pkt 3, jeżeli kwota pozostaje na rachunku przez co najmniej 12 miesięcy,

4) tytułem zwrotu posiadaczowi rachunku waluty zagranicznej wpłaconej w kraju w gotówce.

§ 8. 1. Wypłaty z rachunków walutowych „A” i „B” krajowców dewizowych mogą być dokonywane:

- 1) w formie przelewów, przekazów, czeków lub w gotówce — w walucie rachunku albo na życzenie posiadacza rachunku w innej walucie obcej, z tym że z rachunku walutowego „B” — w gotówce wyłącznie w wypadku, o którym mowa w § 7 pkt 4, lub gdy wypłata następuje na koszty podróży i pobytu za granicą,
- 2) w złotych z zastosowaniem obowiązującego kursu walut obcych.

2. Bank prowadzący rachunek walutowy stwierdza uprawnienie do wywozu zagranicznych środków płatniczych w formie umożliwiającej graniczną kontrolę dewizową.

§ 9. Wpłaty na rachunki walutowe „A” kwot z innych tytułów niż wymienione w § 2 oraz wypłaty z rachunków walutowych „A” i „B” na cele inne lub na warunkach innych niż wymienione w § 6, 7 i 8 ust. 1 pkt 2 mogą być dokonywane po uzyskaniu osobnego zezwolenia dewizowego.

§ 10. Zawieranie umów lub dokonywanie czynności bezumownych, stanowiących tytuł wypłat, o których mowa w § 6 i 7, nie wymaga osobnego zezwolenia dewizowego.

§ 11. 1. W razie wyjazdu posiadacza rachunku walutowego „A” lub „B” za granicę na pobyt stały lub zmiany czasowego pobytu za granicą na stały, jak również w razie przejścia w drodze spadku lub zapisu kwoty figurującej na rachunku na cudzoziemca dewizowego dysponowanie saldem rachunku wraz z odsetkami wymaga osobnego zezwolenia dewizowego.

2. W razie przejścia kwoty salda na rachunku w drodze spadku lub zapisu na krajowca dewizowego może on dysponować saldem rachunku wraz z odsetkami jak spadkodawca. Dysponowanie takim spadkiem lub zapisem następuje po udowodnieniu nabycia spadku (zapisu) i po przedstawieniu zaświadczenia terenowego organu administracji państwowej, stwierdzającego, że podatek od nabycia praw majątkowych zapłacono lub że podatek się nie należy.

§ 12. Rachunki walutowe „A” i „B” otwarte przed wejściem w życie zarządzenia prowadzi się nadal z uwzględnieniem zasad przewidzianych w niniejszym zarządzeniu. Dotyczy to również rachunków walutowych „A” i „B” otwartych i prowadzonych w Banku Handlowym w Warszawie S.A.

§ 13. Do członków najbliższej rodziny w rozumieniu zarządzenia zalicza się: małżonka, zstępnych, wstępnych, rodzeństwo, rodziców małżonka, zięciów, synowe, pasierbów i osoby przysposobione.

§ 14. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 4 kwietnia 1970 r. w sprawie zezwolenia na otwieranie i prowadzenie dla osób fizycznych krajowców dewizowych oprocentowanych rachunków bankowych w walucie zagranicznej (Monitor Polski z 1970 r. Nr 11, poz. 95, z 1972 r. Nr 41, poz. 226, z 1973 r. Nr 24, poz. 149 i z 1974 r. Nr 32, poz. 191).

§ 15. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1975 r.

Minister Finansów: *H. Kisiel*